

ΛΑΤΙΝΙΚΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ
6 ΙΟΥΝΙΟΥ 2014
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

A1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Τόσο κοντά στα τείχη έχουμε τον εχθρό! Φυλαχτείτε λοιπόν από τον κίνδυνο και προστατεύστε την πατρίδα. Μη στηρίζεστε στις δυνάμεις της πόλης (Ρώμης). Να αποβάλετε την υπερβολική σας αυτοπεποίθηση. Μην πιστέψετε πως θα ενδιαφερθεί κανείς για την πατρίδα, αν εσείς οι ίδιοι δεν φροντίσετε γι' αυτήν. Θυμηθείτε πως κάποτε η πολιτεία μας βρέθηκε στον έσχατο κίνδυνο!

Στο Λατινικό πόλεμο ο Τίτος Μάνλιος, ο ύπατος, που καταγόταν από αριστοκρατική γενιά, είχε την αρχηγία του στρατού των Ρωμαίων. Αυτός, όταν καποτε έφευγε από το στρατόπεδο, διέταξε να μην εμπλακεί κανείς σε μάχη.

Τότε ρώτησε την κόρη του αν σε μερικά χρόνια θα προτιμούσε να είναι ασπρομάλλα ή φαλακρή. Όταν εκείνη απάντησε «εγώ προτιμώ, πατέρα μου, να είμαι ασπρομάλλα», ο πατέρας της την αντέκρουσε με το εξής ψευτικό επιχείρημα: «Δεν αμφιβάλλω πως δεν θέλεις να είσαι φαλακρή. Γιατί λοιπόν δεν φοβάσαι μήποτε αυτές εδώ σε κάνουν φαλακρή;».

B1. proxime

opes
magis nimia
nullius
ipsi
extero
discrimina
nobilia genera
exercitibus
omni
illud
patrum
istarum
sibi

B2. habento

cautum, caudu
tutantem, tutaturum, tutatum
nolles
depositerit
nasci
abibunt
edic
abstineant
mavultis
obicereris-obicerere
fiant

Γ1α.

opibus: αφαιρετική (οργανική) του μέσου στο τελικό απαρέμφατο confidere
vobis: δοτική προσωπική κτητική στο ρήμα est
neminem: υποκείμενο στο ειδικό απαρέμφατο consulturum esse (ετεροπροσωπικά)
patriae: δοτική προσωπική χαριστική στο ειδικό απαρέμφατο consulturum esse
fuisse: ειδικό απαρέμφατο ως αντικείμενο στο ρήμα mementote
bello: αφαιρετική του χρόνου στο ρήμα praefuit
genere: αφαιρετική της καταγωγής στη μετοχή natus
aliquot: επιθετικός προσδιορισμός στο annos
cana: κατηγορούμενο στο ego μέσω του συνδετικού esse
illi: έμμεσο αντικείμενο στο ρήμα obiecit
te: αντικείμενο στο ρήμα faciant

Γ1β. Itaque nolite cavere periculum
Itaque ne caveritis periculum

Γ2α. Δευτερεύουσα ουσιαστική πρόταση του qui. Εισάγεται με τον σύνδεσμο qui, γιατί εξαρτάται από αποφατικό ρήμα (non dubito). Συντακτικά λειτουργεί ως αντικείμενο στο non dubito. Εκφέρεται με υποτακτική, γιατί το περιεχόμενό της εκφράζει την πρόθεση του υποκειμένου του ρήματος της κύριας πρότασης. Ειδικότερα εκφέρεται με χρόνο ενεστώτα (nolis), γιατί εξαρτάται από ρήμα αρκτικού χρονού (non dubito - ενεστώτας) και σύμφωνα με την ιδιομορφία της ακολουθίας των χρόνων αναφέρεται στο παρόν-μέλλον. Υπάρχει συγχρονισμός της δευτερεύουσας με την κύρια στο μιαλό του ομιλητή (η πρόθεση είναι ιδωμένη τη στιγμή που εμφανίζεται στο μιαλό του ομιλητή και όχι τη στιγμή της πιθανής πραγματοποίησής της).

Γ2β.
T. Manlius consul, qui (nobili genere) natus erat (ή natus est).
Is aliquando castris abiens ...

Γ2γ.
Filia, utrum post aliquot annos cana esse (tu) mavis an calva?
Filia, mavisne (tu) post aliquot annos cana esse an calva?
Filia, (tu) mavis post aliquot annos cana esse an calva?